eMko

Duben 2018

eMko

Duben 2018

Milí čtenáři,

doufám, že jste si svátky užívali plnými doušky a odpočínuli jste si. V tomto čísle eMka naleznete reportáže z vyvedeného týdne jazyků, rozhovory se studenty MGO a množství zajímavých článků našich studentů.

Pokud byste i Vy chtěli zveřejnit článek, stačí ho zaslat na e-mail **emko.mgo@post.cz**

Za celý tým žurnalistů přeje příjemné čtení Petra Adamčíková, šéfredaktorka

OBSAH:

TÝDEN JAZYKŮ 3

ROZHOVORY 7

POEZIE 9

AUTOMOBIL 12

ČLÁNKY 14

TÝDEN JAZYKŮ

NICKYHO RODINA

Vojtěch Knettig, SA

V týdnu jazyků byly sekundy na promítání filmu "Nickyho rodina".

Příběh vypráví o britovi Nicholasi Wintnovi, který zrušil svůj lyžařský výlet, aby pomohl svému příteli Trevoru Chadwickovi, jenž pomáhal židovským rodinám v Praze s útěky před nacismem. Se zachraňováním rodin byl ale problém a později to ani nešlo, a tak Nicky posílal pryč alespoň děti. Podařilo se mu dokonce přesvědčit jednu z nejlepších německých agentek a ta s asi 20-30 dětmi odletěla do Švédska (pracovala u švédského červeného kříže). A postupně zachránil pomocí vlaků přibližně dalších šest stovek dětí, z nichž je známa pouze 1/3 zachráněných dětí.

Film obsahoval jak hrané, tak skutečné záběry násilí. Ukázal ale i činnost charitativních organizací, které se Nickym inspirovaly. Byl proložen i vtipnými momenty jeho práce a vyprávěním těch, kteří přežili.

Celkově na mě film udělal velký dojem a doporučil bych ho všem.

VÝVOJ GRAFIKY

Eva Maléřová, KVB

Ve čtvrtek, 8. 3. 2018, se u nás na škole mezi druhou a třetí vyučovací hodinou uskutečnila přednáška paní doc. PhDr. Hany Srpové, CSc. o vývoji grafiky. Paní Srpová mluvila o vývoji všech druhů písem od klínového písma Sumerů, přes kandži používaného asijskými národy a zakončila to rozsáhlejším výkladem o vývoji latinky. Své posluchače obeznámila o staroslověnštině, cyrilici, hlaholici, azbuce a dalších systémech. Dle mého názoru to byla pro zaujatého posluchače velmi zajímavá a poučná přednáška.

ANGLICKÉ DIVADLO

Anna Phamová, SA

Minulý týden k nám přišli herci až z Prahy, aby nám zahráli. Akce probíhala v tělocvičně školy a zúčastnila se jí třída sekunda B a sekunda A. Nebylo to ale obyčejné představení. Divadlo obsahovalo představení s detektivním dějem. Představení bylo celé angličtině a na otázky týkajících se detektivního příběhu jsme zodpovídali také anglicky. Také jsme hledali negativní postavu děje a dělali spoustu dalších aktivit. Akce se mi líbila, jen nebyla tak pestrá, jak jsem si to představovala.

MINIKINO KAVÁRNA

Bára Kaliková, SA

Dne 7. 3. 2018 jsem v rámci týdne jazyků s třídou navštívila Minikino kavárnu, kde nám promítali film Nickyho rodina. Toto filmové drama s rekonstrukcemi, které bylo natočeno roku 2011, je filmem Mateje Mináče. Film vypráví o Nicholasi Wintonovi, který před začátkem druhé světové války zachránil 699 českých a slovenských dětí. V hlavních rolích účinkovali Klára Issová (židovská matka), Michal Slaný (Nicholas Winton), Petr Puha (voják) a Aneta Faitová (špionka). Kromě hraných rekonstrukcí se ve filmu objevují také rozhovory se stále žijícími zachráněnými dětmi a se sirem Nicholasem Wintonem, který měl v době natáčení filmu 101 let. K této prospěšné práci ho přivedl jeho přítel, učitel Martin Blake. Film se mi líbil, přišel mi zajímavý. Obdivuji činy sira Nicholase Wintona a jeho sílu, energii a vytrvalost.

PŘEDNÁŠKA TATRA

Tereza Foltýnová, SXB

Pro studenty se zájmem o motorismus se ve čtvrtek 7. března konala beseda o závodu končícím v africkém městě Dakar - Africa Eco Race. Pozvání přijet na Matiční gymnázium přijal samotný Ing. Tomáš Tomeček, závodník ve vozidle Tatra, který se do historie závodu zapsal především tento rok, když velmi úspěšně dojel do cíle bez navigátora, zcela sám. Dalším, kdo přijal pozvání byl Petr Foltýn, řidič Tatry balai 1, vozidla zajišťující pomoc závodníkům v nouzi. Vyprávění pánů Tomečka a Foltýna bylo doplněno několika videi přímo ze Sahary, ale také videem z naloďování kamionů v Monaku. Naskytla se nám rovněž možnost nahlédnout do roadbooku, pomocí kterého se navigátoři a závodníci v poušti orientují. Celé dvě hodiny zavánějící dobrodružstvím a pořádnými auty byly naplněny skutečně příjemnou atmosférou, nechyběly vtipné historky a nejrůznější zajímavosti jak o závodu, tak třeba o technických parametrech Tater. Na konci samozřejmě nechyběl prostor pro zodpovězení všech dotazů. Hostům velmi děkujeme za přínosnou a zajímavou

PŘEDNÁŠKA O JARNÍM ISLANDU S LIBOREM BEDNÁŘEM

Katka Václavíková, TB

Víte co je to Hákarl? Viděli jste někdy papuchalka? Pan Libor Bednář se vydal na dobrodružnou cestu přímo na Island a za námi na MGO přišel, aby nám vyprávěl o jeho zážitcích. Ostrov ohně a ledu, tato přezdívka sedí Islandu naprosto přesně. V jednu chvíli nám pan Bednář vyprávěl o obrovských ledovcích, a ukazoval nám fotografie snad třímetrových hromad sněhu, kterými byla země pokrytá, jindy zase mluvil o pramenech vyvírajících přímo ze země, o gejzírech, o teplých podzemních proudech a sopkách. Nechyběly samozřejmě ani slavné islandské vodopády, jejichž fotky nám braly dech. Ano, ze školní lavice je toto všechno pěkné, ale jaké to může být doopravdy? Představa, že stojíte někde hodně vysoko, kolem vás létají racci, neslyšíte nic, jen šumění dopadající vody, které vás naprosto ohluší. Je to neuvěřitelné, přesně tak, jako se o tom píše v učebnicích, ale zažít toto všechno na vlastní kůži musí být něco úplně jiného. Jestli někdo z vás sní o dovolené na slunné pláži, nebo snad relaxu v pětihvězdičkovém hotelu, na Islandu rozhodně nic takového nenajdete. Na druhou stranu, i když na Islandu není zrovna teplo, příroda je tam úžasná. Ze zvířecích zástupců mě nejvíc zaujali asi papuchalkové, malí černobýlí ptáčci, kteří jsou sice mizerní letci, ale za to dobří potápěči. Jak už jsem říkala, moc hotelů po Islandu nenajdete, zato si klidně můžete vzít jen pevný stan, a to nad sebou v noci máte těch hvězdiček hned několik miliard. Co se týče stravy, jsou obyvatelé Islandu tak trochu gurmáni. Třeba takový Hákarl, žralok kterého necháte několik týdnů vesele hnít v obřím kontejneru, pak ho jen vytáhnete, naporcujete, a tadá, Islandská lahůdka je připravená ke konzumaci. Ano, Island rozhodně není pro slabé povahy, takže pokud se jednou rozhodnete zažít dobrodružství, které nezažijete nikde jinde na celé Zemi, nesmíte si zapomenout hlavně teplé oblečení a dobrou fyzičku, protože bez nich se na

RECEPT NA VEVERKU

Matylda Kubečková, SXB

V Týdnu jazyků a humanitních věd jsem měla to štěstí zúčastnit se hned několika přednášek. Jednou z nejzajímavějších pak byla ta s názvem Stravování ve středověku.

Přednášejícím byl (některým z nás již známý) Mgr. M. Zágora, který se na středověk přímo specializuje. Dělá mnoho přednášek nejen pro školy, ale i pro širokou veřejnost. Téma je pokaždé jiné, vždycky je ale spjato s obdobím středověku. My jsme tedy měli stravování…

Rozhodně se nedá říct, že by nám jenom uvedl výčet tehdejších potravin a jejich přípravu. Celou dobu nás provázely krátké básně a texty od francouzského spisovatele, který ve středověku navštívil Čechy a stěžoval si na zdejší poměry, způsoby, stolování, čistotu, ubrusy (v některých případech přímo přibité ke stolu), jídlo, pití i pivo. Pokud si dobře vzpomínám, žádná pochvala nezazněla.

Pan Zágora mezi tyto úryvky vkládal objektivnější popis a hodnocení tehdejší doby a stravování. Díky občasným přesahům i k jiným tématům doby se celá přednáška stala zajímavým celkem.

Samozřejmě jsme byli poučeni o tehdejším způsobu stolování, o vystavování nejlepších kousků nádobí (aby ostatní viděli, jak jste bohatí), o nejčastějších úpravách masa jak chudých, tak bohatých lidí nebo o pejscích panovníků, kteří měli při hostinách mnohem vyšší postavení než mnozí

šlechtici a zvaní. Přesto nejzajímavějším se stal středověký recept na přípravu veverky.

Nic si z něj sice už nepamatuju, ale pan Zágora nám nabízel, že nám jej klidně sdělí, když si o něj požádáme. Vzhledem k tomu, že veverka je v obchodech poměrně nedostatkové zboží, zkusila tento recept jedna paní s králíkem namísto veverky. Údajně to bylo opravdu výborné.

Tak uvidíme, jestli se třeba někdo z mých spolužáků nepřeorientuje na středověkou kuchyni…

ROZHOVORY

Rozhovor s finalistkou recitační soutěže s názvem „Přehlídka dětských recitátorů“, Michalou Pondělíčkovou (sekunda A)

Anna Phamová, SA

Ahoj Míšo, gratulujeme ti k výhře druhého místa v recitační soutěži! Můžu se tě zeptat na pár otázek ohledně soutěže?

Jasně!

Jakou báseň sis vybrala a proč?

Vybrala jsem si básničku s názvem Když byl Pepa ještě mladý, protože je vtipná a dá se tak dobře recitovat. Taky mám ráda písničky a básničky Jaromíra Nohavici.

Měla si na začátku trému?

Ze začátku jsem měla velkou trému!

Jak dlouho tě zabrala příprava?

Připravovala jsem se dlouho a snažila jsem se do toho dát co největší úsilí.

Byla jsi jednou z nejmladších úspěšných účastnic, jak ses cítila mezi staršíma?

Mezi staršíma jsem se cítila nejistá, a proto jsem byla o to víc šťastnější, že jsem skončila na druhém místě.

Byla jsi někdy v minulosti na nějaké podobné recitační soutěži?

Ano, na recitační soutěži jsem byla už minulý rok.

Co bys doporučila ostatním studentům při recitování?

Nejlepší je vybrat si básničku, do které se můžete vžít, taky je dobré si ji odříkat několikrát před zrcadlem.

Díky, že sis udělala na rozhovor čas!

V pohodě, taky díky.

Úspěch z Wolkerova Prostějova

Hana Kroupová, SPTB

Tereza Krejčová ze Septimy B se recitačních soutěží účastní už několik let, letos poprvé se zúčastnila 1. kola soutěže Wolkrův Prostějov a podařilo se jí vyhrát. Proto tady máme rozhovor s vítězkou:

Hned na začátek, co přesně je Wolkerův Prostějov?

Wolkrův Prostějov je soutěž dělaná ve jménu Jiřího Wolkera, který se narodil v Prostějově a vlastně je to přehlídka recitátorů, souborů recitátorů i malých divadelních uskupení. Takže se soutěží v několika odvětvích, mezi nimi jsou i divadelní představení. Moje kolegyně z divadelního kroužku se také účastní a to s představením. Soutěž se dále dělí na 3 kategorie podle věku.

Jak dlouho ses připravovala na tuto soutěž?

Na soutěž jsem se nijak konkrétně nepřipravovala, vím o ní teprve něco málo okolo měsíce, ale samotné texty jsem si připravovala od listopadu. Já vlastně na začátku nepočítám přímo se soutěžemi, ale vím, že nějaké budou, takže si chystám texty a čekám, jaké „recitačky“ se objeví.

Jak probíhal výběr básně pro recitaci?

Ona vlastně ta příprava na recitaci začala tím, že jsem si nejprve vybrala text, který se mi líbil. Nijak cíleně jsem ho nehledala a ten text se přede mnou objevil, tak jsem ho donesla našemu režisérovi a ten vždycky schvaluje, jestli ten text je pro nás vhodný nebo není. Většinou teda schválí, že je, protože se snaží nás vést k tomu, ať děláme to, co nás opravdu baví a ať neděláme žádné vzorné texty, které nám vybírá on. Takže prostě jsem mu ho donesla a od listopadu ho s ním tak nějak průběžně trénuju, ale většinu času jsem přímo na tom svém prvním textu pracovala letos sama.

A která báseň u tebe nakonec vyhrála?

Tak nakonec u mě vyhrál text Potměšilý host od Michala Horáčka, který zpívá v originále Hana Hegerová ve své stejnojmenné písni. Tento text mě hodně zaujal svým obsahem, a tak jsem se rozhodla ho vyzkoušet, jestli by šel recitovat i bez té melodie a nakonec to vyšlo. Druhý text jsem potom hledala už cíleně, protože jsem věděla, že vždycky musím mít poezii a prózu a jako prózu jsem si vybrala Edith Piaf od Simone Berteaut, který mi byl blízký, tím že jsem nedávno viděla Edith Piaf a zároveň je ten text strašně hezký a silný. Takže takhle jsem vybírala druhý text a dlouho jsem si tím nebyla vůbec jistá.

A poslední otázka, jaký je to pocit vyhrát?

Moc nevím,co říct na tuhle otázku, protože ať řeknu cokoliv, tak to zní namyšleně, i když to tak není – je to asi fajn pocit a moc často se nestává, takže je to dobrý pocit :D

POEZIE

Český lev a polské kuře

Vojtěch Psík, SPTB

Země krásná, země živá,
salám z Krásna, plno piva,
obyvatelé jsou slušní,
rádi makaj' za pár šušní

No a ti, co nemakají,
ničeho se nelekají,
6 dětí do dodávky,
jedeme si pro dávky

Velmi divná skupina,
štěstí jí spadlo do klína,
když je živí politika,
do práce se neutíká

Prý, že zase bude líp,
myslel si pes, a pak chcíp
ještě včera na nohou,
udusil se koblihou

Celý život rob jak pako,
tvoje příjmy... sorry jako,
firmu jsme ti zavřeli,
ani se nenadřeli

Ví i žáci 3.B,
jak funguje StB,
prý, že kampaň, prý, že lež,
dvakrát podpiš, navždy řeš!

Migrant nechce migraci,
nedělá si legraci,
maminka je z Moravy,
z EU máme obavy

Jsi poslední samuraj,
špek ve fitku odbouraj,
tvoje svaly prostor křiví,
Photoshop se tuze diví

Když voličům SPD
terorismus nejede,
je to problém jako hrom,
aspoň na trať skácí strom

Hubu moc si otvíral,
když holocaust popíral.
Ale pozor, chlapečku!
Měl 39 horečku!

Lety - mýtus, slušně hlásím,
určitě možná nesouhlasím,
on se ani nenadá,
a už kultura upadá

Čecha přece musí bavit,
když zahraje Michal David,
a kdo nezná Káju Gotta,
toho mám za idiota

Pro Svět podle Daliborka
nominace ještě horká,
zklamali však bábušku,
bez nominace pro Trošku

Když Váš program nikdo nečte,
nad výsledkem voleb brečte,
zvolte nové vedení,
stejně se nic nezmění!

120 dní po volbách
hážeme na stěnu hrách,
s hnutím ANO koalice
patří prý do popelnice

A prezident, hlava tvrdá,
žurnalisty těžce zhrdá,
vládu nikam nežene,
času dost a ne, že ne

Český lev si oči kryje,
houf důchodců zas se bije,
levné mlíko z Kauflandu
odvezou si v trabantu

By dodrželi tradici,
přidají víno v krabici,
diví se i Vincent Vega,
místo vína 7 mega

A když trabant rozbije se,
na vlak vždycky dostane se.
Čekáš dlouho? Čekej dál!
Vlak Českých drah v poli stál

Kdo pozdě chodí, mašli si hodí,
slušné Čechy za nos vodí,
vždyť kvůli tomu bordelu
nestihnou koncert Ortelu

Máš odvahu říkat pravdu?
Hlavně nesmíš zůstat vzadu!
6 migrantů v republice?!
Mažu koment, je jich více!

Ale večer v hospodě
už jsou všichni v pohodě,
hospodský je nešidí,
přes likérku Drak nevidí

Je škoda, když si turista
odrovná zrak dočista,
už plánujou pomstu svoji,
kuře pesticidem hnojí

Obušek je fajn hračka,
vol soudruha Ondráčka,
zapni se pomocí zipsu,
nebo skončíš s hlavou v GIBSu!

AUTOMOBIL

Tesla

Veronika Sárficzká, TB

Tesla Inc. (od roku 2017 Tesla Motors) je americkou automobilkou a energetickou společností navrhující a prodávající elektromobily Tesla a další elektronické produkty. Firma založena Elonem Muskem, Marcem Tarpenningem a Ianem Wrightem v roce 2013 a je pojmenována po elektroinženýrovi a fyzikovi N. Teslovi.

V roce 2008 se automobilka poprvé dostala do povědomí lidí zveřejněním svého prvního luxusního automobilu Tesla Roadster. Od roku 2008 do září 2016 prodala Tesla více než 160 000 elektrických automobilů. Firma vyrobí kolem 2 000 automobilů za týden a do roku 2020 chce překročit hranici 500 000 vyrobených a prodaných aut.

Současná nabídka automobilů Tesla je luxusní sedan Model S, elektrické SUV Model X a také levnější Model 3.

Tesla Roadster, první model firmy zajišťující publicitu. První stokusová várka se vyprodala během 3 týdnů. Průměrný dojezd činí přibližně 400 km. Existují 2 generace tohoto modelu. Ta první, Tesla Roadster, má maximální rychlost 201 km/h, zvládne zrychlení z 0 na 97 km/h za 3,9 sekundy a stojí 109 000 USD. U druhé generace, Roadster Sport, je zrychlení o 2 setiny sekundy rychlejší a cena stoupla na 128 500 USD. Dne 9. února 2018 byla Tesla Roadster jako první osobní automobil vynesena do vesmíru. Stalo se tak při testu rakety Falcon Heavy.

Model S se začal prodávat 22. června 2012, jeho vývoj byl však oznámen již o 4 roky dříve. Nabízené verze tohoto modelu se liší kapacitou baterie od 60 do 100 kW a výkonností automobilu. V dubnu 2016 došlo díky stejné vizualizaci ke sjednocení Modelu S a Modelu X. Tesla Model S je prvním elektromobilem na světě, jehož majitelé celkově překročili hranici miliardy najetých mil (1,6 miliardy km) bez emisí.

Tesla Model X, jejíž vývoj byl oznámen v únoru 2012, je prezentován jako elektrické SUV pro 7 osob se 2 úložnými prostory. Původně bylo naplánováno, že výroba začne 2013, ale tento termín byl postupně přesouván spolu s prvními objednávkami až na září 2015. Do té doby automobilka zaregistrovala již 300 000 objednávek. V září 2016 se tento model

Model 3 byl představen v březnu roku 2016. Model 3 měl sloužit jako dostupnější verze předchozích dvou modelů. Jeho cena začíná na 35 000 USD. Automobil se stal hitem dříve, než se stal dostupným. Ještě před jeho představením firma registrovala přes 100 000 rezervací a ke konci roku 2016 Tesla zaznamenala téměř 400 000 rezervací. Model 3 vychází ze strategie společnosti začít vyrábět drahá luxusní auta a postupně rozšiřovat nabídku automobilů i o dostupnější modely, jejichž vývoj bude zaplacen z prodejů dražších modelů. Automobil vychází z designu předchozího designu, jen je o zhruba pětinu menší a kostra je z oceli, ne z hliníku. Model 3 dokáže urazit 320 km na jedno nabití a zrychlení z 0 na 100 km/h auto zvládne pod 6 sekund.

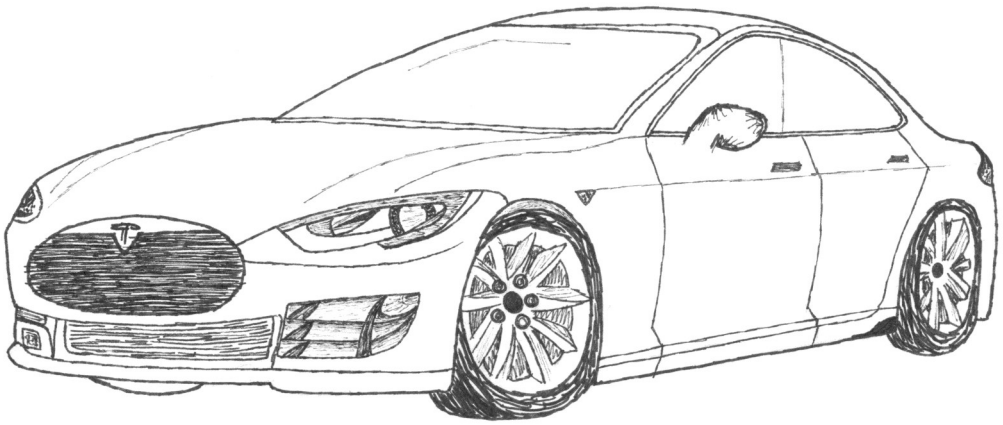

DISKOTÉKA

DÁDY PATRASKOVÉ aneb variace na impresionismem nasáklou absurditu

Vojtěch P. Podveský, SA

Ponaučení, děti, pistoli nech nabitou, neb Dádu budeš mít zabitou. Jaká krásná noc, všude vypalovačky z 60. let, koktejlíky, něco ostřejšího než koktejlíky, buldočci, chlebíčky s jasně viditelnou plísní, malý umělý rybníček, kde od příchodu skupinky pánů geoidního tvaru již žádné ryby neplavou, další koktejlíky, zapovězený práh, přes který zakopl nejeden buldočkem a ehm ehm, Coca-Colou omámený člověk, hlavně úžasná Dáda Patrasová, a to vše, čtenáři, a to vše na malém zarostlém dvorku na kraji Humpolce.

Mnoho žen se zvýšenou hladinou tuku a cukru mě zvalo na bar, mnoho žen s bradavicemi o průměru pět centimetrů mě lákalo do rybníčku, ale já vždy řekl jen - NE!

V tom začala skupinka buldočků rázně štěkat, pár jich odběhlo do Humpolce. Po chvilce se už jen ozvalo kňučení, vcucnutí a bouchnutí. ,,Co to je?“ ptali se hroší muži, ,,kde to je?“ ptaly se otylé ženy. Všichni byli (samozřejmě kromě buldočků a zvracejících patnáctiletých dívek) naprosto vystrašení, co že se děje. Ovšem odvážná Dáda Patrasová neváhala a s kuráží v srdci a skleničkou pěti hvězdičkové metaxy v levé ruce vkročila do Humpolce. Dáda zmizela v hlubokém lese.

Když se dlouho nic nedělo, všichni ti lidé s břichy až po kolena, se vydali zlatý hřeb večera hledat. Já šel s nimi, mnoho chrabrých lidí s aspoň pěti promilemi v krvi jsme ztratili hned na začátku lesa, kdy se snažili hrát fotbal se zahradním trpaslíkem o hmotnosti pětiset kilogramů. Naštěstí přeci jen pár nadšenců pro lov Patrasky zbylo, a my jsme mohli pokračovat v hledání.

Když jsme kráčeli temným Humpolcem a stále jsme si neuvědomovali, že by bylo dobré použít baterku, zpozorovali jsme pochmurné nazelenalé světlo. ,,Perníková chaloupka! Dáda je čarodějnice! Jsme ztraceni!“ zvolal jeden becherovkou dodělaný muž středního věku. ,,Ale né, to jsis spletl ty můj hlupáčku! Hehehehehe,“ zvolala na celý les na dranc opitá žena, o které jsem usoudil podle stejně dozadu

Světlo se začalo zvětšovat, což je normální, když jsme šli stále k němu. ,,Ha! Už jsme tu! Stačí jen odhrnout toto houští," řekl jsem si pro sebe, i když to nejspíš slyšela celá alkoholem znevýhodněná skupina.

Napjatou dlaní jsem vyvrátil ten uschlý kus křoviny a co nevidím! Dádinečka, chudinka! Zavřená je v kleci s divnými světélkujícími mřížemi. Ta řvala, dámy a pánové, ta řvala! Tohle byste neslyšeli na žádném jejím koncertě! ,,A co to je vedle ní?" mžoural jsem do zeleně blikajícího světla. ,,Panebože!" zvolal jsem do měsícem a zelenou LED diodou ozářeného lesa. Oproti tomuhle, čtenáři, je tvoje noční můra kapesníček s dvěma tečkami jako očkama. Dlouhé to bylo jako Vojtěch Dyk, pařáty to mělo jako Jitka Geislerová v roce 2008 a hnusné to bylo jako Simona Babčáková, ,,no jasný emzák," vykřikl jsem a už už jsem vytahoval skládací kulomet, už už jsem mačkal spoušť, už už jsem mířil na ufona. Bum! Netrefil jsem se a ještě k tomu mi došly náboje s lososovým kroužkem, který se táhl po celém obvodu smrtícího válce. V tom ta nezbožná existence vytáhla podivnou tyč a dotkla se i party, která teď spíš připomínala rudý zadek mandrila. ,,Co to?" pomyslel jsem si, ,,nemůžu hýbat ani s nohama, ani s rukama! To jsem naposledy zažil před deseti lety, po požití kostky asfaltové barvy ve školní jídelně!" Pak už jsem jen viděl, jak Dádince lijou do očí pálené vápno, polívají jí hydroxidem sodným, do krku jí lijou tekutý oxid arsenitý a následně ji zahrabávají hluboko do zemské kůry. Toho samého se dopustili i na mne i na řvoucích ostatních. Domů jsem se již nevrátil. A z toho plyne ponaučení, děti, pistoli nech nabitou, neb Dádu budeš mít zabitou.